

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES

Número solt . 0'15 ptes.

Trimestre . . . 1'50

ESPANYA

Any 7 ptes.

AMÉRICA

Any 2'50 pesos (or)

ANUNCIS.

ESQUELES, REMESOS

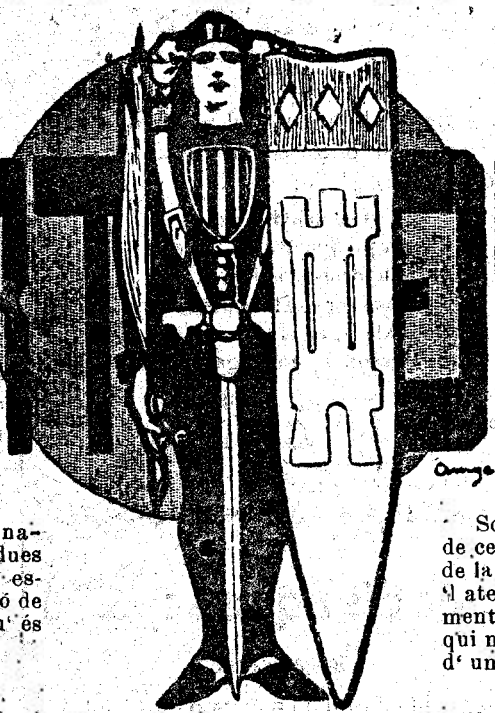
(RECLAMS

a preus convencionals.

Aquests dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l'autonomia i espontaneïtat socials, la de l'universalitat que porta a la constitució de potències mundials, se resolten en una fórmula d'harmonia que és la FEDERACIÓ ESPANYOLA.

E. PRAT DE LA RIBA

La Nacionalitat Catalana», Cap. VIII, El Nacionalisme polític)

Són molts, encara els ciutadans que, enlluernats per a brillantor de certes fórmules, tropassen amb els obstacles i cauen dins el fang de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atraure l'atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els fermentes i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos que marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

(Manifest convidant al primer «Congrés de Govern Municipal».)

REDACCIÓ

ADMINISTRACIÓ:

CARRER

DE LES PARELLADAS,

NÚMERO 9.

Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat dels respectius autors.

No s retornen els originals.

Any XIV

Sitges, 11 Janer de 1914

Núm. 640

= Instal·lacions elèctriques =

VALENTI ARRASA

Pròxima apertura de la cursa: Carreta, 21 SITGES

Aquesta antiga Casa, autoritzada per la «Companya Barcelonense d'Electricitat», ofereix els seus serveis als veïns d'aquesta vila per a instal·lacions d'il·luminat, força motriu, calefacció, telèfons, pare-llamps, timbres elèctrics, etc., etc.

Despatx Central, Estruch, 9 — Telèfon, 2055

BARCELONA

Malvasia de Sitges

de 1ª acreditada casa.

Joaquim de Miró Argenter

(fundada en 1547)

S'EN VEN

A MESURES I EMBOTELLADA

en la mateixa casa:

Parelladas, 18 SITGES

La Leche condensada suiza
Marca La Lechera

La mas rica en principios nutritivos. Recomendada con preferencia por todos los Señores médicos como el mejor alimento para niños y enfermos. Exíjase siempre la legítima leche condensada de Cham (Suiza) marca La Lechera. Rehúsar otras marcas.

es la mejor

La Mancomunitat fent camí

Divendres passat va tenir lloc en el Palau de la Generalitat, Catalana la sessió preparatòria de lo que serà la Mancomunitat, havent revestit dit acte una solennitat extraordinària i pronunciant-se durant el mateix patriòtic discurs, d'entre 'ls quals, per la seva transcendència, no podem menys que extractar els dels senyors Governador Civil de la Província, senyor Andrade, i del President de la Diputació de Barcelona, Sr. Prat de la Riba.

Sr. Andrade

Diu que li plau sobremanera saludar com a primer deure a les províncies catalanes aquí reunides, i que és per ell un honor mai somniat el presidir tal reunió.

Presideix—diu—la gran Catalunya, encarnació viva del treball, la més excelsa de les virtuts, sempre en constant inquietud manifestada amb alta cultura ciutadana amb variades i riques formes.

Duc aquí dues representacions. Una, la del govern; l'altra, la que m'imposa la meua simpatia per aquesta obra de la Mancomunitat.

Per la primera, reculló l'estat de la vostra consciència col·lectiva per a traslladar-la al Govern que m'ha delegat.

Voldria estar dintre del vostre sentit actual: veure fins on, jo, estrany en aquesta terra, he coincidit amb vosaltres.

Jo us prego, per a que pugui fer comparació de l'història meua respecte al assumpte del vostre present criteri, que m'parleu en castellà.

Filla del geni de la vostra rassa és la vostra llengua, que ha produït literatura, rica en el gènere simbòlic, que amb les seves for-

mes esculturals crea un dret: la única que pot expressar les intimitats psicològiques de la vostra vida espiritual: sense ella no podrien viure.

Es lamenta de no poder parlar-la i diu que aspira a comprendre'ns per a estudiar i per a recrear-se: parlem-me per a que veig la vostra mentalitat en el dret públic.

El dret que teniu a parlar en català és indiscutible.

Ara a vosaltres toca a parlar: jo desitjo estar identificat amb Catalunya.

Sr. Prat de la Riba

Es per a mi un honor molt gran—comença dient—l'encàrec que em fan els meus estimats companys, els altres presidents de les diputacions aquí reunides, de portar la representació i amb ella la veu de l'Assamblea, per a contestar les frases eloqüents plenes de afecte per a nostra obra i per a nostra terra, que acaba de dirigir-nos el senyor governador civil.

El Decret de Mancomunitat, apart de les seves exigües proporcions, té per a nosaltres una gran importància en quant ens permet de la nostra cultura i de la nostra riquesa, crear un instrument que pot ésser impulsor, un organisme que pot ajudar-nos a satisfer les vives ansies de progrés material i espiritual que tots sentim.

Afirma tenir la convicció plena de que aquests esforços nostres en favor de la Mancomunitat i la resolució del Govern al recollir-los i publicar el decret, han fet més

per l'unitat espiritual de l'Estat, que quatre segles de lleis i règims centralitzadors.

Es prova que un Estat no alcança ni pot alcançar la plenitud de força, de vigor, de normalitat, fins que logra incorporar, no per simple adherència física o material sinó per plena i absoluta comunicació de vida i d'afecte, a tots els ciutadans; i això és un dels valors transcendents del Reial Decret sobre Mancomunitats provincials: senyalar una orientació, donar un pas en aquest camí.

Recorda l'assamblea de les Diputacions espanyoles celebrada en la mateixa casa. Ja en ella els representants de diferents províncies catalanes i de València, formularen una senzilla proposició, en la qual es demava al Govern que autoritzés a les províncies veïnes per a reunir-se i realitzar en comú els seus esforços. Un any més tard nostres representants, les representacions catalanes en la ponència que organitzà l'Assamblea de Sevilla, presentaren un projecte de desenrotlló del principi de Mancomunitat, aprovat després per dita Assamblea, i incorporat substancialment després al projecte d'Administració local del senyor Maura, la sort del qual tots recordareu. Dos anys més tard, per iniciativa de la Diputació de Barcelona, acollida unànime-

ment per les altres Diputacions se formularen bases de Mancomunitat que presentades al Govern pels representants de les províncies catalanes i per la representació parlamentària de tot Catalunya determinaren el projecte de llei, formulat pel senyor Canalejas. Entorn d'aquestes bases i entorn

d'aquell projecte s'ha produït el moviment formidable de l'opinió catalana, manifestada pels repetits vots quasi unànims de les Diputacions, pels vots de la quasi totalitat dels Municipis de Catalunya, per la cooperació resolta i valiosíssima de tots els nostres representants parlamentaris que el Govern ha vingut a recollir en aquest Decret.

Per a nosaltres té aquest moment la intensa emoció de un neixement vivament desitjat. Tot lo que nosaltres podem fer per assegurar l'èxit de la institució que sorgeix ara de nostres constants esforços estem disposats a fer-ho. Però no hem d'enganyar-nos, lo que nosaltres podem fer és insuficient; a lo que fem nosaltres ha de juntar-se lo que correspon fer al Govern. Es desig unànim de l'Assamblea, i amb la expressió d'aquest desig acabo, que l'Estat presti franca i oberta cooperació a aquesta obra que pot ser la primera pedra de la renovació de la administració d'Espanya amb la otorgació de amplies delegacions dels serveis que avui sense cap ventatja per a l'Estat, ni per a les regions, congestionen l'administració central.

La festa de la Infància

Els Reis a Sitges

Conforme veníem anunciant en anteriors edicions, a les dues de la tarda del dia dels Reis va tenir lloc en els patis de l'Hospital de Sant Joan Baptista el filantròpic i enterenidor acte de repartir joguines, lleminadures i altres objectes a unes dues-centes criatures, pertanyents a famílies pobres de nostra vila.

Amb tal motiu, l'ampla escalinata, rampes i porxos de aquell edifici oferien pintoresc cop de vista, pel formigueig que s'hi notava de gent menuda i altra de gran que l'acompanyava, acabant de animar l'espectacle els dos arbres de «Noel», un per a cada sexe, que allí restaven guardats, rublerts tots ells de joguines, robes d'us, dolços, etc., que ansiosa tota la mainada s'alça ja per tenir-ho en les seves mans.

A dos quarts de tres el Sr. Alcalde, el Sr. Rector, la Junta de l'Hospital i les comissions de dames i senyores organitzadores de tan simpàtica festa prengueren seient a l'objecte de presidir l'acte.

Seguidament el M. I. Sr. Rector, Monsenyor Bricuillé, dirigí la paraula als allí presents, glosant amb eloqüents frases la significació de la festa: feu atinades consideracions sobre el comportament dels que han de formar la societat de demà i acabà el seu parlament feliçment a les nobles dames que una vegada més amb les seves iniciatives han afavorit als desvalguts, fent-ho en aquesta ocasió tan feliçment com sempre, apesat del limitat temps de que a l'efecte han pogut disposar.

A continuació va donar-se començ a la distribució de objectes, de primer als nois i després a les noies, verificant-se amb el major ordre i sense que hagués de registrar-se el més insignificant incident.

Acabada la repartició el Sr. Alcalde, D. Pere Carbonell Mestre, donà expressives gràcies a les senyores organitzadores de la festa de Caritat que acabava de celebrar-se omplint de joia a la gent menuda; va donar-les també a les senyores que amb la seva cooperació havien contribuït al bon èxit de la mateixa; i acabà expressant els seus desitjos de que aquest dia d'esplai per la quitxalla tinga encara en anys successius major importància, lo que a ben segur agrairan amb escreix els tendres cors dels nostres infants, que, per ésser tals, no han tastat encara l'amargor de l'odi amb que 'ls professionals en sembrarne tracten d'enverinarlos-hi.

Després, ja acabat l'acte, la gran gentada que durant la celebració del meteix se havia mantingut en els patis va invadir l'edifici, resseguint les seves sales i contemplant el «Pessebre» instal·lat en el vestíbul, tot comentant amb aplauso la festa que acabava de tenir lloc.

Les senyores i senyoretes que organitzaren tan simpàtica festa i les damiseles

que amb els seus joves entusiasmats tan eficaçment cooperaren en dur-la a bon terme, ens demanen fent constar des de aquestes columnes la seva satisfacció pel decidit apoi que a tal fi han trovat en les autoritats civils i eclesiàstiques, en la Junta de l'Hospital i en els generosos veïns que amb els seus donatius han fet possible la realització de tan bells projectes.

Nosaltres, per la nostra part, felicitem coralment a les esmentades dames i damiselles per les nobles iniciatives, dignes de tota lloanxa, i per l'explèndent èxit amb que han vist coronada la seva filantropica obra.

Vallcarca

Enguany els Reis també varen desviar-se al passar de nit pel feréstec «Fóndol del Tró», de sota Campdàsens; i, cavalcant, cavalcant, riera de Mas Cuadrell avall, feren cap a la pròpia colònia industrial de Vallcarca.

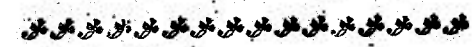
Al trobar-se davant de aquells mages-tuosos edificis als que envolta un gran caseriu, els Reis quedaren admirats, no sabent ben avenir de la portentosa transformació que, amb els dotze anys que feia no hi havien passat, havia sofert aquell lloc, avans tan desèrt i solitari.

Una vegada aturats, i contemplant contemplant tot lo que li enrodonava, varen adonar-se del rètol indicador del Col·legi de nois i noies que allí hi ha establert. I, sumament satisfets de haver-se trovat amb aital edifici, es decidiren a deixar-hi una bona pila de caixes plenes de llibres, joguines i lleminedures.

Descarregades les caixes, els Reis, ja bon xic alleugerits de càrrega, tornaren a emprendre'l viatge, agafant la carretera de les Còstes, en direcció cap a Sitges.

Al endemà al matí, l'antic empleat de la Fàbrica de Ciments Sr. Díaz, al trobar-se amb tanta i tanta requincalla a dintre'l Col·legi, no cal pas dir la sorpresa que va rebre; i no savent què fer-ne, es decidí a consultar-ho telefònicament a Barcelona, a casa el dueny de la fàbrica; exposant an aquèl, D. Josep Fradera, i a la seva distingida senyora, D.ª Carolina Butsers de Fradera, lo que feia el cas. Desseguida els tals senyors contestaren al Sr. Díaz que tot lo que ls Reis havien deixat fos repartit entre ls alumnes de l'esmentat Col·legi; és dir: entre tots els nois i noies que cada dia acudeixen a instruir-se amb les lliçons que ls hi dona el zelós mestre D. Pere Lluís.

Prompte's feren els preparatius pera donar compliment a les ordres rebudes de Barcelona; i cap a les deu del meteix mati foren cridats els referits nois i noies per a que's presentessin en l'esmentat Col·legi. I un cop tots allí, en presència de l'encarregat de la fàbrica, D. Joan Riera; la seva esposa, D.ª Rosa Valldaura de Riera; el Sr. mestre i una bona colla de famílies de la colònia, fou distribuït tot aquell bé de Deu de joguines, llibres i lleminedures entre tota aquella alegre mainada que quedà més contenta que unes Pasques; havent resultat, en conjunt, dit acte, una festa molt hermosa i simpàtica, de la que'n serviran per llarg temps grat recort els veïns d'aquella industriosa i cada dia més important barriada rural sitgetana.

Excursió geològica al

"GARRAF"

den Picó i Campamar

(Continuació)

—Mentre tant les filles aconhortades, amb la temença d'haver perdut al seu pare, recorregueren els hermits inútilment fins al sorprenent encontre amb Garraf, després d'haver descobert Falconera el paratge ignorat de sa mare.

Ran, lluny, lluny!... Dins les penyes!... Pau del mar!...

Oh Pare!... Sola, dreta al caire de l'abisme, a'ensenyori la tristesa de mon cor... Vegi somriure'm la Mort la fons!... quan anava a l'ensar m'hi: —Filla, filla! m'han cridat: era la mare que per la vesta em tenia; la mare, que dins la penya fa segles que viu captiva

Les Ones, ai! la taparen i més no he pogut sentir-la

Reanimat Garraf per la nova de ses filles s'atança al lloc indicat per a rescatar la Dòna d'Aigua.

... tu que la cerques corre als penys on suspiras! L'abor, ves-hi amb nostre pare.

N'és arribat el cap-vespre i la negra nit s'atança, quan reapareix Labor; enterant-se les filles de Garraf de tot el passat, escolten fatídiques amenaces amb els cantars paorosos de Labor

... iai! so que tu tindràs són mar i falcons selvatges!...

Falconera, Ginesta i Vallbona perden amb Labor, per exemple, més l'Esperança.

El monstre gegantí de les costes de Garraf, amb ses urpes clavades en la platja, resta valerós enfront el bravatge de les ones. Feu un esboranc; al peu d'una aspra escalonada; entre roques foses i rosegades pel mar, hi brolla una dèu d'aigua, i a dins resta plorosa la Dòna d'Aigua, malgrat el plany de les lliures ones bramulants en remors.

Nimfa gentil, alegre't!... Escolta'm i somriu. No sempre presa dina eix penyar al caire de l'abisme desfeta en plors suspiras; no sempre!

Nimfa gentil, no ploris!

En sublims cants el poeta narra les realitats entre mitològiques divinitats fent ofrenes per a conquerir l'amor de l'afligida Dòna d'Aigua, presonera en l'interior de la cova.

El Rei del Mar s'acosta!

Les Ones, Sirenes i Monstres marins, alegrois, clamoren l'arribada de Poseidó, el Deu del Mediterrà, acompanyat d'altres divinitats; i para Eros el carró davant la cova on la Dòna d'Aigua està plorant. Saluda Poseidó a sa pretesa enamorada:

Oh, vida de ma vida!... Bellesa somniada!... Vinga a l'abisme, deixa tot trist albere; allunya't de l'encontrada on els mortals graponen!

L'Amor t'obre les portes de mon palau esplèndit

—Mereix, no obstant, la desconsideració i menyspreu de la condolguada deessa de Garraf.

L'amor!... Oh amor!... Tu mai, mai la sentires. El desig inconstant sols conequeres.

i allà amb l'impura voluptat revolca't.

Mar temptador, allunya't!

Dins l'ample abisme, tamaga't!

Amb brillants descripcions, en forma dialogal, suscita, el Mestre, una lluita implacable entre el mar i la deú; representació fidel del carnatge entre el massiu antic trontolletjat i les braves ones del mar miocènic qui l'abraçaren.

—I Poseidó, furios, en la contrarietat, sense poder rapitar l'esser volgut, l'amenaga:

Arrancaré a la terra la penya on t'ocultes i amb ella al negre abisme he d'estimbar-te.

Les furies en pavorós bravatge fessaren el massiu amb una forta estrebada; romperen el braç que s'endinzava en la Mediterrània; i esdevingué l'enfonsament general del mar, que s'hi abraçà, estenent traïdorament sos braços per a estrènyer-li, doblegant-li la carcassa i soterrant-lo en el fons de l'abisme de les regions batials.

—En eixos moments de terrible lluita i eridoria apareix Garraf, encarant-se amb el Deu del Mediterrà.

Enrera, oh mar, enrera! Murada inespugnable serà per a tos monstres mon pit de roca dura!

Amb la veu atterradora de Garraf pogué sentir-lo sa esposa la Dòna d'Aigua qui el crida.

Les ones s'arremolinan, esqueixant-se rebentes al peu de l'alterós i corpulent penyassegat, escorrent-se escumejants per les roques.

I en la nova reculada de les ones per pendre més furiosa embranzida, Garraf pogué entrar per sorpresa a la cova, deixant les burlades; en rodrinar etern restaren les ones tremoloses, sense forces i vengudes.

Protens, el qui capitanejava els monstres marins, tendit, s'adormí; i per estar dotat del dò de la profecia, aprofita Poseidó aquesta circumstancia per saber son pervindre. —L'esperit profètic de

Protens feu llançances del poder de Labor donant a conèixer ses modernes invencions, i li anuncia:

... visió es! anosa!... un jorn veuràs a Labor senyorejar l'abisme... Sens seran els esplèndids palaus, seus, tes riquissims tresors que amaga l'Egas.

MOSSÈN M. FAURA

(Acabarà)

«La Veu de Catalunya»

Estadístiques: 1913

Consums

Recaudació total. 51.475 02 pessetes.

Mercat

Recaudació 5173 20 ptes.
Gastos 1247 05

Ingressat en Caixa 3926 15 ptes.

Cementiri

Ingresos 1652 50 ptes.
Gastos 1402

Diferència. 250 50 ptes., que han ingressat a la Caixa municipal.

Vigilància nocturna

Recaudat. 4918 30 ptes.
Pagat. 4825 05

Diferència. 93 25 ptes., que deuen repartir-se entre tots els serenos.

Correus

Certificats expedits 1287
rebut 1618
Plecs de valors declarats expedits 446
rebut 123

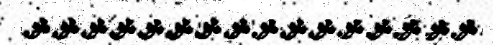
Telegrafs

Telegrames interiors expedits 1089
rebut 1230
internacionals expedits 121
rebut 200
oficials expedits 167
rebut 160

Santuari del Vinyet

Ingresos 683 65 ptes.
Gastos 222 25

Sobrant. 457 40 ptes.

La primera llàgrima

Després de Reis.

Quan els Reis li van portar no'n va estar poc estufada! Quasi va faltar-li temps per treure-la de la capsa i ensenyar-la als germanets i sobre tot a la yaya.

«Mira què m'han dut els Reis veus, quina nina més maca?»

va vestideta com jo, i amb la cabellera llarga,

i sab dir «papà i mamà», i ls ulls els obra i ls tanca;

Quan vull que dormi, l'agec, l'alço per a despertar-la i totseguit obra ls ulls,

com faig, jo, cada vegada que vens a fer-me un petó quan és l'hora de llevar-me...

i al dí això vinga saltar sens parar mai de besar-la!

Ai!... lo que va succeir era lo que menys pensava!

La Nina, saltant, saltant, tot d'un plegat li va caure.

i va badarse-li'l cap qu'era fet de porcelana...

Quan l'aplega en tal estat quin disgust se li esperava!

«Guaita, com s'ha fet malbé, mira lo que sembla, yaya...

Malaguanyada!... —li diu— i amb una trista mirada

li retorna aquell «bebé» tremolant com fulla al arbrè...

Se'n va d'allí somicant i quan ja no ho veia l'avia;

va lliensar-la en un recó entre trista i apenada

mormolant amb dolça veu, «no la vull malaguanyada».

I's va sentir ls ulls humits: Va ser la primera llàgrima!

EMILI

Cuartel per als Carabiners

Un dictamen interessant

En la darrera sessió celebrada pel nostre Ajuntament va aprovar-se el següent interessant dictamen, que per referir-se a un assumpte de singular importància per a la nostra vila creiem convenient sigui conegut dels nostres llegidors:

«Ilmo. Ayuntamiento:

Con el mayor interés, de conformidad a lo recomendado por V. I. en sesión de 18 de Diciembre último, la suscrita C. de O. y O. ha estudiado la cuestión relativa a la posibilidad de ceder gratuitamente al Cuerpo de Carabineros el terreno necesario al objeto de construir una caseta que al propio tiempo que para albergar la fuerza de la dotación de este puesto sirviera para instalar en ella la oficina de la Compañía de esta demarcación, reuniendo buenas condiciones de salubridad, asiento y orientación, según se expresa en el oficio n.º 163, de 14 del citado mes de Diciembre, dirigido a la Alcaldía por el Sr. Capitán de dicha Compañía.

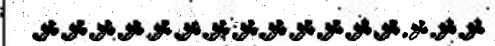
De las averiguaciones practicadas se infiere que la mencionada caseta ha de emplazarse en las inmediaciones de esta localidad, en punto próximo al mar, por así reclamarlo las atenciones del servicio. Con semejante pie forzado, se hace bastante difícil encontrar una parcela edificable, de propiedad municipal. Si la proximidad al mar no fuese requisito indispensable, cabría ofrecer uno de los dos solares que el Municipio posee en la partida de la *Terra cavada*, lindante con la carretera de Igualada, aunque su cabida tal vez sería insuficiente. En cambio, si el hallarse a uno o dos kilómetros de la población no obstase para situar el edificio, podría señalarse una vasta extensión en los rcales de las *Forcas*, sobre el mar, en la partida de *Aiguadols*. Pero en el caso de que ambas circunstancias, de proximidad al mar y a esta villa, deban concurrir en los terrenos de que se trata, quizás la única parcela edificable podría obtenerse habilitándose parte de los rcales contiguos a la casa llamada La *Pieta*, en la playa de San Sebastián. Una ligera variación del camino del Cementerio, con el cual linda, y la extinción de una servidumbre de luces y vistas de la nombrada casa de La *Pieta*—cuyo dueño, D. Jaime Mora Ráfols, está dispuesto a renunciar dicha servidumbre mediante que sobre el tejado de la repetida casa se le construya una claraboya,—permitirían utilizar un solar rectangular, de 224 m., con 3 fachadas, de 14 m. al E. y al O. y de 16 m. al S.

Opinan los informantes que V. I. podría ofrecer gratuitamente el reseñado solar al Cuerpo de Carabineros en contestación al oficio antes meritado del Sr. Capitán de la Compañía de esta demarcación, por si aquél lo considera aprovechable para construir en él la caseta-cuartel a cuya edificación se alude.

Si el ofrecimiento fuese aceptado, antes de formalizar la cesión gratuita precisaría recabar la competente autorización superior, a tenor de la regla 3.ª del artículo 85 de la vigente Ley Municipal, debiendo instruirse un expediente de larga y engorrosa tramitación hasta conseguir la aprobación del Gobierno. Tales dificultades podrían obviarse desistiendo de ceder la parcela indicada y acordando venderla como terrenos sobrantes de la vía pública, en uso de la facultad que a los Ayuntamientos confiere la regla 1.ª del citado artículo, ya que los trámites del expediente que al efecto tendría que instruirse serían mucho más breves y sencillos.

V. I. resolverá lo que preferible estime.

En las Casas Consistoriales de Sitges a 7 de Enero de 1914.—Por la C. de O. y O.: El Presidente, *José Parera*; Los Vocales, *José Selva*, *Antonio Yll*.—*Claudio Mas y Jornet*, Secretario.

Secció Oficial

Registre Civil

Inscripcions verificades durant Desembre 1913

MATRIMONIS

Josep Albiol Castell amb Maria Bruno Alemany; i Manel Moragrer amb Antonia Martínez.—Total, 2.

NAIXEMENTS

Carme Eugenia Eclo Cano Gutiérrez, filla de Adolff Damiana; Rosend Carde-

vós Cardévós, de Antoni i Josepa; Pere Serra Magre, de Josep i Dolors; Josep Tutusaus Zarrán, de Josep i Maria; Rosa Comas Pascual, de Rafel i Maria; Eusebia Carbonell Ferret, de Maria i Antonia; Ramon Almirall Guasch, de Jaume i Maria; Valentí Fossas Beranger, de Antón i Josepa, i Joan Santacana Tusquellas, de Jacinto i Rosa.—Total, 9

DEFUNCIONS

Josepa Portas Vilal, 37 anys, viuda; Antoni Maragó Gómez, 6 mesos; Llorenç Barnés Albarada, 71 anys, casat; Maria Aguilera Parellada, 52 anys, viuda; i Rosa Domingo Munné, 73 anys, viuda.—Total, 5.

Administració de Consums

Compte detallat de les especíes entrades en aquesta vila durant el mes Desembre de 1913, amb l'import dels drets de Consums i Escorxador:

Consums	Import
Carns de bestia bovina, llaner	7.283 51
Carns de bestia bovina, extrarid	198
Carns de bestia bovina, consum	1.166 96
Carns de bestia bovina, consum	20 79
Carns de bestia bovina, consum	734 58
Carns de bestia bovina, consum	695 90
Carns de bestia bovina, consum	623 52
Carns de bestia bovina, consum	18 706
Carns de bestia bovina, consum	4 405
Carns de bestia bovina, consum	14 881
Carns de bestia bovina, consum	1 785
Carns de bestia bovina, consum	6 486
Carns de bestia bovina, consum	12 000
Carns de bestia bovina, consum	15 20
Carns de bestia bovina, consum	145 75
Carns de bestia bovina, consum	18 70
Carns de bestia bovina, consum	164 51
Carns de bestia bovina, consum	259 50
Carns de bestia bovina, consum	4 318 38

Sitges, 31 de Desembre de 1913. — El Administrador, *Joan Estebe*.

Mercat Municipal

Recandació obtinguda: Desembre de 1913

Pessetes: 460 30

Sitges, 31 Desembre de 1913.—L'Administrador, *Lluís de Dalmau*.

Escorxador Municipal

Caps de bestia sacrificats: Desembre 1913

SITGES: Bous, 0; vaques, 0; novillos, 2; badelles, 42; moltons, 34; castrons, 18; xaps, 1; cabrits, 27; ovelles, 69; tòcnos, 68.—Total, 261.

GARRAF: Moltons, 8; castrons, 0; tòcnos, 6.—Total, 14.

Total general, 275 caps.

Sitges, 31 de Desembre de l'any 1913. —L' inspector-Veterinari, *J. Folch*.

Exposició Rusiñol

Com totes les seves, ha sigut un grandíolent èxit la Exposició que de sos quadros està fent l'antic Saló Parés de Barcelona, l'inspirat i infadigable artista nostre volgut amic En Santiago Rusiñol.

Millor que no ho poguessim fer nosaltres, la inimitable ploma del nostre Miquel Utrillo, que és autoritat en qüestions d'art, ho ha fet en *El Dia Gráfico*, al qual ens atenim i a continuació copiem:

De Rusiñol y su Pintura

Por tratarse de Santiago Rusiñol, titubeé un instante al recibir el honoroso encargo de hablar de su Exposición, en esta hoja artística de «El Día Gráfico». Porque si bien se acostumbra que los enemigos hablen desahogadamente de sus rivales y adversarios, es cosa mucho más corriente que se rehuya toda ocasión de declarar la opinión que merecen las obras de un amigo, y para mí, Rusiñol es algo más; en la jerarquía de las cosas artísticas, viene a ser un hermano con cuyas ideas he coincidido muchas veces, y que a pesar de las discrepancias que puedan existir entre nosotros por bifurcaciones de vidas y de obras, continuará siendo en mi teogonía artística un Santiago «el Mayor», cuyo camino he seguido largo tiempo, apareciendo claramente todo el trapecio del dilatado viaje de los años en el variable cielo de mis recuerdos y aún de las espe-

ranzas que todavía tengo el derecho de abrigar.

No deben ser estos renglones ni una declaración de principios ni una confesión pública de afinidades más o menos profundas, que además de no tener nada de particular, a nadie pueden interesar; pero yo no puedo habitar de los veinte cuadros que Santiago Rusiñol expone en las gloriosas galerías de Parés, olvidando de repente indelebles afectos, ideas y enseñanzas que han determinado, cuando menos inicialmente, la formación de mi propia personalidad, por enorme que sea la distancia que separa la obra de un Maestro con la de un hombre como yo cuya acción solo podría compararse con la que ejecutan los que en el lenguaje del «caos» que reina entre bastidores, se denominan «asistencias». Rusiñol fué mi iniciador cuando yo penetré poco preparado de dogma, pero muchísimo de fe, en el santuario del arte; a su lado recorri gran parte de los tesoros artísticos encerrados en colecciones y museos; absorbí, abríme los ojos a las maravillas de ensueño de los frágiles alcázares granadinos, y cuando, después de pasar «sin satisfacción» las pruebas de maestría, arrinconé para siempre una paleta pobre y un manojo de pinceles inhábiles, dirigí toda mi actividad hacia la ordenación de mucho de lo que había aprendido al lado del amigo creador, aplicando a las pocas obras que puedan atribuirseme, el alto ejemplo que se desprende del admirable «Cau Ferrat», de Sitges. Para terminar: el descubrimiento de este pueblo, a cuya luz y tranquilas aguas llevome Rusiñol, es para mí la mayor razón que afianza mi amistad; aun existiendo otras muy poderosas, pues hace muchos años que todo mi presente y la indefinida realidad que lea lo futuro, giran alrededor de una órbita que se acerca más y más al hermoso pueblo del cual soy, cuando menos, próximo pariente adoptivo.

Veamos ahora lo que expone Rusiñol en casa Parés, antes de que la pluma se haga pesada iniciando unas «memorias» que por ahora no deben abandonar la fruición del recuerdo.

Para el joven adolescente que ya ha desolado su familia, declarando su vocación de artista, o para el forastero o replantado en esta patria después de larga estancia en la estufa recalentada de París, pueden parecer los paisajes de Rusiñol cosas pasadas de moda, o cuando menos que ya no se están entre los que visten sus artes según el último figurín. Para nosotros, catalanes de España (puesto que también los hay en Francia), la obra de Rusiñol no puede separarse del reconocimiento que le debe nuestra pintura, tanto por haber introducido en la interpretación de nuestros paisajes el claro y sonoro lenguaje de la verdad, como por el beneficio de haber revelado las bellezas de refinados rincones en los que se lamenta o canta el alma de nuestro suelo, que afean sin tregua, eriales, cazaderos y cultivos. Si dejando a un lado la seducción literaria que encierran las obras pictóricas de Rusiñol, se atiende severamente a su sola enjundia pictórica, queda en tan buen lugar como el poeta el maestro pintor capaz de fijar sobriamente en pinceladas firmemente acertadas, el estancado enca-

drado en oxidadas vegetaciones otoñales, que preside la Exposición. Para pintar de modo tan magistral, y digan lo que quieran los termómetros de la opinión artística; además de la costumbre y de la disciplina de trabajo más austera, es indispensable la existencia de las dotes naturales, sin cuyo requisito son inútiles todos los métodos de enseñanza, maestros, escuelas y... pinceles de pelo de maría. En cuanto a las primeras cualidades, bien alto demuestran la laboriosidad de Rusiñol, el número, importancia y frecuencia de las Exposiciones, en las que expone sus obras el infatigable pintor, que en otras cuerdas de su arco ha logrado alcanzar tanto renombre como el que ha obtenido con sus lienzos.

MIGUEL UTRILLO

(Aeabarà)

Sessió de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 9

Se celebrà de segona convocatòria, baix la presidència del Sr. Alcalde, don Pere Carbonell Mestre, i amb assistència dels regidors Srs. Querol, Parera, Soler, Carbonell Soler, Hill, Selva, Julià, Durán, Mitjans i Bosch.

Llegida l'acta de la sessió anterior, va aprovarse, amb el vot en contra—com és molt natural—dels Srs. Julià, Durán, Mitjans i Bosch.

Acte seguit va llegir-se un ofici del Govern Civil de la Província comunicant haver sigut aprovats els comptes municipals de nostra vila corresponents a l'any prop passat de 1913.

Es llegí altre ofici, de la Caixa de Reculada de Vilafranca del Penadès, ordenant que, de conformitat amb lo que's disposa amb la R. O. del 12 del passat mes de Desembre, el dia 10 del corrent deien presentarse en dita Caixa per a ésser destinats a Cos, els minyons pertanyents al darrer reemplaç. Després de lleugera discussió sobre el particular, s'acorda que, per aquest any, es fassi com ha vingut fent-se fins ara, és a dir: que un delegat del Municipi acompanyi als referits minyons; i que, a n'aquests, además de pagals hi el viatge i el dinar, se'ls gratifiqui amb un duro per barba.

Es joves que en compliment de la esmentada ordre deuen concentrarse són els següents:

Del reemplaç de 1912: Josep Carreras Pou i Josep Sanahuja Solà.

Del reemplaç de 1913: Daniel Morando Friedu, Josep Pañella Comas, Marià Mirabent, Magi Pañella Sardà, Magi Comas Mardaras, Marià Alemany Argenter, Antón Coll i Pere Freixas Quintas.

Es llegí i s'aprova el compte de Consums i de Matança corresponent al passat mes de Desembre, el qual puja a la respectable suma de 4.318,38 ptes.

Se aproven: els comptes anyals del Santuari del Vinyet, els de la Plassa Mercat, els de la Vigilancia nocturna i els del Cementiri, els dats dels quals ja publiquem en secció apart.

A continuació s'legeix una instancia firmada per D. Miquel Utrillo, en representació de Mr. Deering, propietari de

«Marycel», demanant permís per modificar la fatxada de l'esmentat edifici que dona al Baluart de aquell nom, de conformitat amb el plànol que acompanya. Com que no's tracta de una reforma vulgar, sino de una millora importantíssima, sobre tot considerada baix el punt de vista artístic, la qual contribuirà en gran manera a fer més atractiu encara tot aquell barri del Cau Ferrat; a proposta de la Presidencia se acordà que además de concedir el permís que se sol·licita i de donar totes les facilitats que les Ordenances municipals permeten per a dur-la a terme dita millora, fassi constar-se en acta la satisfacció amb que'l Municipi veu tota aquesta obra de transformació urbana i de regeneració artística que de un quant temps ensa ve realisant-se en l'edifici de Marycel, per mediació del insigne crític d'art D. Miquel Utrillo.

Es concedeix permís a D. Joan Lluís Ramon per a posar les portes a la part de fora del portal de sa casa, núm. 33 del carrer de Sant Francisco.

Igualment, se'n concedeix a donya Rosari Sans, vda. de Amell, per a modificar una finestra de la seva casa n.º 15 de la Plassa de la Constitució.

I lo meteix es fa amb D. Francisco Olivella Parellada, per a modificar una finestra de la seva casa núm. 31 del carrer de Sant Pau.

El Sr. Querol, President de la C. de H. posa en coneixement del Consistori que els carnicers han desistit de celebrar per ara el contracte de sub-administració que havien anunciat.

Es llegeix l'expedient per procedir a la rectificació de l'Empadronament i se acorda exposar-lo al públic per terme de quinze dies, als efectes de reclamació.

Es nomenen els operaris de torn que enguany han de treballar a compte del Municipi.

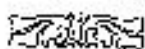
Es llegeix i s'aprova un dictamen de la C. d' O. i O., relatiu a la construcció del quartel de carabiners.

El matuter Durán, pregunta a la Presidencia quines són les hores d'entrada a Oficines municipals, perquè li consta que hi ha un empleat que no treballa vintiquatre hores seguides cada dia, i que dorm i menja com les persones.

La curiositat del zelós regidor matuter queda satisfeta mitjansant unes quantes banderilles de foc que s'acaven varis companys de Consistori. Per la seva part, la Presidencia diu que més que les hores d'entrada lo que En Durán hauria de volguer averiguar són les hores de sortida; En Selva n'hi canta quatre de ben clares i En Parera manifesta que tan de bó tots els Secretaris haguts i per haver complissin amb la seva obligació com ho fa el de Sitges.

En resum: que de la feta'n surt molt mal parat el pobre regidor de les matuteries, tocant el tebre de rebot al senyor Venturera, apesar de que durant aquesta discussió no ha badat boca ni ha respirat apenes.

Es tracta de algún altre assumpte i s'aixeca la sessió a l'hora de començada.

Millores telegráfiques

En virtut de un R. D. que acaba de publicarse en la «Gaceta», des de ara en endavant la taxa de qualsevol telegrama cursat entre totes les províncies d'Espanya, inclòs les Iles Balears i Canaries, serà de 10 cèntims per paraula fins a cinc, i de 5 cèntims per cada paraula que s'hi afegeixi.

Els dirigits a la Premsa sols satisfaran la mitat de taxa.

Además, en tot telegrama s'hi fixarà un selo especial mòbil de 5 cèntims.

Queda també establert un nou servei denominat «telegrames de matí» Els tals seran transmesos després de la una i distribuïts en el primer repart de les vuyt del matí, gosant d'una rebaxa del 50 per 100 de la tarifa general.

Es de creure que se aculliran an aquest benefici la major part dels telegrames de felicitació i els que's depositin des de les primeres hores de la nit.

S'implanta també altra ventajosa innovació, que en molts cassos reduirà considerablement el número de paraules: el nom del destinatari amb els cognoms i el carrer es considera com una sola paraula. Amb aquest sistema la majoria dels telegrames tindran set o vuyt paraules, costant 60 o 70 cèntims, poguent arribarse a reduirlos a tres i quatre paraules, en quin cas l'import solt seria de 35 o 45 cènts.

CRONICA

Diumenge prop vinent les senyores i senyorettes del Roper de Sant Vicens de Paul, farán una col·lecta pels ferits de la guerra d'Àfrica i extinció de la esclavitud, a qual fi establiran taules petitories a les portes de l'Església parroquial.

L'acreditada casa «Catalas Soler Hermanos», establerta a Barcelona, carrer de Balma, 55, i dedicada a la fabricació de barnissos, colors i altres materials de pintura, ens ha remès un dels artístics calendaris de fulles setmanals amb que obsequia als seus favoreïdors.

Remerciem als esmentats amics i compatriotes la seva atenció que amb nosaltres han tingut.

La Comissió organitzadora del «Centre Nacionalista Republicà» d'aquesta vila anuncia per a avui a les onze del matí una reunió extraordinària en son local social (Cap de la Vila), per a discutir i aprovar els Reglaments per que haurà de regir-se dit organisme i tractar d'altres assumptes de molta importància.

Divendres al matí, a causa de una averia que hi hagué en la línia del ferrocarril, va aturarse en la Estació de nostra vila el tren exprés de Madrid, en el qual es dirigia a la Cort el dignè Diputat per aquest Districte, D. Josep Bertrán i Musitu, a qui amb tal motiu, tingueren ocasió de saludar el Sr. Alcalde i altres amics.

Alguns amics i admiradors de l'eximí artista autor dramàtic Santiago Rusiñol, volen dedicar a aquest àpat d'honor amb motiu de l'estrena de «L'home-natje».

Degut a la felicitat coincidència de celebrarse després del sorollós èxit de l'Exposició Rusiñol a can Parés, no dubtem que al banquet se adherirà lo bo i millor de les arts i les lletres catalanes.

La gastronòmica festa, a la qual els organitzadors pensen donar un caracter eminentment popular i eclèctic, tindrà lloc demà, dilluns, a les vuyt del vespre,

en el «Mundial Palace» (Plassa de la Pau, Barcelona) fent-se avinent que, a l'hora dels brindis, al revés de l'encàrrecament que sol haverhi en alguns sopars d'homenatge, tots, absolutament tots els comensals, tindran dret a pendre la paraula.

El dia de la festivitat dels Reis, prop de les onze d'la vespre sortí de la societat recreativa «El Retiro» una comparsa, en la qual s'hi comptaven 20 parelles.

Seguidament tingué lloc un ball de disfresses.

A la vetlla del propi dia en el Casino Prado Suburense hi tingué lloc un animat ball, projectant-se al final del programa una interessant pel·lícula.

Dijous passat, en nostra parroquial iglesia van unir-se en indissoluble lligam matrimonial els joves compatriotes don Antón Pañella i la simpática senyoreta D.ª Maria Muntaner, als quals desitgem tota mena de felicitats i ventures en son nou estat i una eterna lluna de mel.

El prop vinent divendres en la Capella del Sant Hospital es celebrará un aniversari per a l'etern descans de l'ànima del que fou D. Eugeni Clarrà, generós protector d'aquell benèfic establiment.

Per air estava anunciada la sortida del primer número de una nova publicació en català amb el títol «La Cantanada». Serà una fulla artística, de gran format, ricament il·lustrada, tot conservant un caràcter popular, i essent assequible a tothom.

L'escriurà en Miquel Utrillo, reputat per sa experiència i son bon gust com a crític artístic, i únicament l'ajudarà amb sa col·laboració poètica En T. Catalas, de aquí Sitges.

Se fa constar en la mateixa publicació que les biblioteques poden disposar de una edició de luxe en paper japó, impresa per l'Oiva, de Vilanova.

Al Faianç Català de Barcelona hi ha l'administració del nou periòdic.

Per ordre del senyors Comandant Auxiliar dels Sometens armats de Catalunya, el cabo d'aquesta vila, D. Gaudenci Mirabent, convoca an els individus de dit Institut per a la revista reglamentaria per avui, a les nou del matí, a la Casa de la Vila.

Hem rebut un vistós calendari de parat anunciador de «L'Unió», acreditada companyia de segurs contra incendis establerta a París desde l'any 1828 i representada en aquest districte per l'«Banco de Villanueva».

EDICTE

D. Pere Carbonell Mestre, Alcalde Constitucional d'aquesta vila,

Faig sapiguer: Que practicada la rectificació del Padró d'habitants d'aquest terme amb sujeció a les disposicions vigents en la materia, i havent-se tingut en compte, per a aixó, tant les inscripcions o altes declarades d'ofici o a instància de part, com les eliminacions del veïnat fora del terme, sense omitir les declaracions per canvis de domicili o habitació efectuats dintre d'aquest Municipi; es trovaran de manifest, amb al·lista o relació de totes les alteracions o correccions, pel plaç de quinze dies, en la Secretaria de l'Ajuntament, a fi de que puguin ser examinades per quants ho desitjin i's produixin les reclamacions que interessin.

Lo que, amb inserció del article 20 de la llei Municipal vigent, es fa públic pel present Edicte i anunciarà a la vegada per medi de bands en els llocs de costum, per al coneixement del veïnat.

Sitges, a 9 de Jener de 1914.—L'Alcalde, Pere Carbonell.

LA PRIMITIVA

COMESTIBLES Y ULTRAMARINOS

... DE

■ JOSE VERGES ■

Valencia, 321 ■ BARCELONA ■ Gerona, 109

LAMPISTERIA DE LLUIS MARCET ESTEBANELL

Instal·lacions de llum elèctrica, telèfons, ventiladors, timbres, para-llamps, etc.

Variat assortit de aparatos para electricitat: Bombetes de les millors marques i demés materials concernents al ram de Lampisteria.

Carrer de Sant Pere, 11

Sitges

Tipografia de Jacinto Santacana Parera

: Carrer de les Parelladas, 9 : Sitges :

Calendaris per a 1914 : en aquesta Imprempta

